

Retning. Det vil ogsaa medføre, at Publikum, der modtager Penge — det være sig i Anvisninger eller Breve —, saafremt Adressaten ikke er til Stede og kan afgive Kvittering for Modtagelsen, skal, naar Postbudet har præsenteret Pengesendelsen to Gange, møde op paa Hovedkontoret i Tømmerpladsgade og der hente sin Post. Det er med Hensyn til dette Forhold ligesom med Hensyn til flere andre, at vi bestemt hævde, at den nye Postgaard faar en absolut afsides og ubekvem Beliggenhed. Yderligere er der det at bemærke, at, om man skønner ret, vil denne nye Ordning medføre meget betydelige Udgifter. Jeg har endogsaa hørt Tale om noget saadant som omkring 100,000 Kr. aarlig. Jeg skal tillade mig allerede paa dette Tidspunkt at henlede Tingets Opmærksomhed paa, at det, hvis der skulde komme Forslag frem til Bevillinger af den Art paa Postvæsenets Budget for næste Aar, da kunde blive grundigt overvejet, om ikke de Penge kunde spares. At spare noget her ved Opførelsen af Postgaarden gør jeg mig ikke noget Haab om. Her er sikkert et Flertal i Tinget for Gennemførelsen af Regeringens Forslag, men jeg kan dog ikke undlade at sige, at det er mærkeligt, at under Forhold, hvor det drejer sig om vort Folks og vort Lands dyrebareste Interesser, skal der spares og spinkes, knibes og knappes af, men hvor der er Tale om, at man kan foretage Besparelser uden i mindste Maade at skade det Forhold, hvorom det drejer sig, viser man en Rundhaandethed, som kunde tyde paa, at baade Statskassen og Skatteydernes Lommer bugnede af Penge. Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig, trods den daarlige Udsigt for Gennemførelsen af vore Ændringsforslag, at anbefale dem til det høje Tings Velvillie og Vedtagelse.

Indenrigsministeren (Berntsen): Jeg bringer det ærede Udvalgs Flertal og den ærede Ordfører for Udvalget en Tak, fordi man saa uforbeholdt har givet sin Tilslutning til det af mig indbragte Forslag, der har vundet udelte Tilslutning i det andet Ting. Jeg beklager derimod, at det ærede Mindretal har opstillet de Forslag, som ere opstillede, og jeg forundrer mig ikke lidt over den Motivering, jeg nu hørte af Mindretallets Ordfører. Denne Sag har jo en Forhistorie. Alle have jo længe erkendt, at de Lokaler, som findes i den gamle Postgaard paa Købmagergade, ere utilstrækkelige til at rumme baade Post- og Telegrafvæsenet. Det ere

alle enige om. Der maa derfor ske en Forandring, en Udsondring af en af de to Etater fra den gamle Postgaard. En tidligere Minister, Ministeren for offentlige Arbejder (Svend Høgsbro), forelagde derfor forrige Aar et Forslag om at udskille Telegrafvæsenet fra den gamle Postgaard og overlade denne saa godt som udelukkende til Postvæsenet. Forslaget fra den daværende Trafikminister om at købe en Ejendom et andet Sted i Byen udelukkende til Brug for Telegrafvæsenet fandt ikke Naade for dette Tings Øjne. Dette Ting forkastede dette Forslag, men Tingets Flertal afgav en Betænkning, hvori der fandtes et Fingerpeg med Hensyn til, i hvilken Retning det kunde ventes, at dette høje Tings Flertal vilde gaa. Det er den Udtalelse i Betænkningen, der nu gentagne Gange har været henvist til, og som det ærede Mindretal med al sin Veltalenhed søger at komme bort fra. Men der er et gammelt Ord, der siger: Bordet fanger! Hvad der en Gang staaer skrevet i en Betænkning, staaer der, og det, hvortil jeg sigter, staaer der endogsaa med det ærede Medlems Underskrift. Det er den Bemærkning i Betænkningen, som findes Sp. 947 i Tillæg B. for Samlingen 1907—08, og som lyder saaledes — med den ærede Formands Tilladelse maa jeg maaske oplæse den —: „Der har indenfor Flertallet været Stemning for at undersøge, om Telegraf- og Telefonvæsenets Trang til større Lokaler ikke bedst blev afhjulpen ved at flytte en Del af Postvæsenet fra Købmagergade ud til Hoved- eller Boulevardbanen; den derved ledigblevne Plads i den gamle Postgaard vilde efter vor Mening særlig egne sig for Telegraf- og Telefonvæsenet; man undgik paa den Maade ogsaa til Dels den kostbare Flytning af Kablerne“. Her er jo et Fingerpeg; da man ikke kunde blive enig om at lade Telegrafvæsenet flytte fra den gamle Postgaard, giver Udvalgets Flertal Administrationen og Ministeriet den Anvisning, at det var under Overvejelse i Udvalget, og Flertallet hentydede til, at man kunde gaa den Vej at flytte Postvæsenet eller en Del deraf fra den gamle Postgaard. (*En Stemme:* En Del deraf!) Det er ogsaa det, jeg vil, jeg vil ikke flytte det altsammen, det skal jeg senere komme til, og det er jo derfor ganske naturligt, at naar Ministeriet følger Flertallet, burde Flertallet være glad og taknemmeligt, og Mindretallet, som havde sluttet sig til det forhenværende Flertal, maatte jo være glad